

ТАНЕЦЬ

Вальс... Руїни колишньої школи... Троянди...
Останній вальс дитинства: раз-два-три, раз-два-три, раз...
Він такий невагомий, наче з пелюсток,
та як же пече, ніби танцюють на жаринах:
раз-два-три, раз-два-три, раз...
Останній дзвоник, останній вальс дитинства...
Не сумуйте, не плачте... танцюйте, танцюйте!
Юність... молодість... життя без війни...
Усе це буде неодмінно,
а руїни залишаться лише кадрами кінострічки,
біль перетвориться на червону троянду,
яка не опікає, а надає сили жити, робить міцнішими...
Раз-два-три, раз-два-три, раз...
Усе ваше буде з вами: дружба, любов...
А важкі спогади відлетять у вирій разом з лелеками,
ці птахи крилами вміють гасити пожежі.
Ще завітнуть сади, відродиться Україна...
Тільки танцюйте, прошу вас, тільки танцюйте!
Раз-два-три, раз-два-три, раз-два-три...

7.06.2022

Як важко писати,
слова мов каміння чи гори,
невже я невдаха
чи птаха з червленим горлом?

Нехай безталанна,
розкидані сни, як талани,
не можу писати,
лани на долоні останні.